

[Bernhard Baunsgaard]

Selvfølgelig findes der kvarterer af den slags, som hr. Erhard Jakobsen nævner. Der findes også adskillige eksempler på kvarterer med attraktiv udsigt, hvor den bedste udsigt er reserveret til de største grunde, og hvor de små grunde ligger i udkanterne, hvor der ikke er så meget at se. Jeg bor selv i sådan et kvarter, så jeg kender det godt. Derfor kan hr. Erhard Jakobsen ikke imødegå hr. Wilhjelm på den måde, han forsøgte.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var ministerens ord om, at prisen skal fastsættes efter det, den er værd i handel og vandel. Jeg minder ministeren om, at vi meget gerne vil have dette opklaret for så vidt angår grunde til etagebyggeri i Københavns kommune.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er ikke nok at se på, om en grund er lille eller stor. Det er også et problem, hvordan den kan benyttes. Derfor er det ganske givet, hvis der er tale om, at man bygger et rækkehus med en større udnyttelsesgrad, end man kan have på en parcelhusgrund, må denne grund for rækkehuset sikkert sættes noget højere.

Men uanset hvordan man vender og drejer disse ting, når man meget ofte for rækkehuset næppe frem til det, der er den helt rigtige pris, nemlig hvad den er værd i handel og vandel, ved at bruge en grundværdi og ved at bruge en forskelsværdi efter normtal eller nu efter noget med BBR-register osv.

Der kommer et tredje begreb ind: herlighedsværdien. Det var i gamle dage udsigten til den kønne sø, altså dér, hvor hr. Bernhard Baunsgaard bor, hvor det nu er. For de små grundenes vedkommende er der også i nogen grad kommet den intensiverede udnyttelse til, simpelt hen det, at man har kunnet bygge på den lille plads. Det har jeg gerne villet sige for derefter at gå over til noget helt ejendommeligt.

Der findes nogle meget, meget små grunde i Københavns kommune på Østerbro, Lægeforeningens Boliger hed de i gamle dage, og Kartoffelrækkerne nede ved Søerne. Der findes også nogle huse ovre ved Ny Carlsbergvej, der ligger på meget, meget små grunde, som er bebygget med stue, første og anden sal. Der er i de senere år gået mode i at erhverve sådan et hus. Det er blevet kæmpe-

dyrt at købe sådan et hus, som for ikke så forfærdelig mange år tilbage kunne købes for en slik i forhold til det, det nu handles til. Men man skal efter min opfattelse vurdere grunden efter loven til det, som grunden er værd i ubebygget stand og med det formål, den kan bruges til. Jeg tror ikke på, at der nogen sinde mere vil blive givet tilladelse til at bygge et så højt hus på disse små grunde. Alligevel har jeg fornemmelsen af, at man vil anvende en grundværdipris på disse grunde, der ligger langt over, hvad en metodefrihed kunne føre til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg har ind imellem fornemmelsen af, at det er beskatningsproblemer, man snakker om, i stedet for om vurdering. Skal det være en vurdering, må det jo være rimeligere at finde ud af, hvad det er, man skal vurdere. Det, som jeg har forstået er selve vurderingen, er at finde frem til, hvad prisen er i handel og vandel. Så kan man bagefter diskutere, om man ved beskatningen af grundstørrelsen skal tage sociale hensyn, men det kommer ikke vurderingen ved. Det kan man ikke skille ud på den måde. Derfor mener vi i al fald, at selve vurderingen kan der ikke være meget at diskutere om; det må være at finde den mest rigtige pris.

Når jeg ser på byggeretsprincippet, som man har anvendt mange steder, førend man satte det på tryk, kan man diskutere, om man overhovedet skulle have sat det på tryk, når man anvendte princippet i forvejen. Jeg har prøvet at undersøge nogle steder, hvor man har anvendt princippet, og jeg synes, man her er nået til den helt rigtige vurdering, altså har fundet en vurdering, som svarer til prisen i handel og vandel. Jeg mener da, at vurderingsmyndighederne, uanset om man opstiller nogle retningslinjer, stadig væk skal finde frem til, hvad prisen er i handel og vandel.

Når vi altså mener, at man ved erfaring fra steder, hvor man har anvendt det, uden at det har været nedfældet på noget papir, ser, at man er kommet til det rigtige resultat, så må vi selvfølgelig afvise dette forslag, som er kommet fra SF. Hvis SF så vil stille et forslag, som tager det op i beskatningsmæssig henseende, så vil vi se, hvordan vi vil stille os til det.